

ΦΥΛΛΑΔΙΟ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΟΡΘΟΔΟΣΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

Ο ΑΓΙΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ

Νεανική Περιοδική Έκδοση. Αριθ. φύλλου 165, Έτος 17ο, Απρίλιος - Μάιος 2011

Προσανατολισμός για το πραγματικό Ρωμαίικο

Όσο και αν ο κόσμος αυτός φαίνεται άνετος και ρομαντικός για τους θύτες, εν τούτοις έχει και αφεντικό που τα πάντα βλέπει (ἔστι δίκης ὄφθαλμός, ὃς τὰ πάνθ' ὥρᾱ), και δεν βιάζεται η Μεγαλοσύνη του να δώσει δικαιοσύνη στους ανθρώπους, που το άδικο πολεμά είτε βραχυπρόθεσμα είτε μακροπρόθεσμα. Και στο **σήμερα** και στο **παρατεταμένο χρονικό διάστημα** υπάρχει ο Ήλιος της Δικαιοσύνης που θάνατος Αυτού δεν κυριεύει, αλλά ούτε και τους ανθρώπους που είναι οικείοι μαζί του και συγγενούν πνευματικά.

«Ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν», πάντα νοιάζεται για όλα τα πλάσματα και ιδίως στους πλησιέστερους το φως Του λάμπει και θάλπει ζωηρότερα, και ανάλογα στους μεμεκρυσμένους, με την απόσταση που έχουν απομακρυνθεί.

Τριακόσια χρόνια υπέφεραν οι πρωτοχριστιανοί πιστοί πιστεύοντας στο πρόσωπο του Κυρίου Ιησού Χριστού. Φυλακίστηκαν, τυραννίστηκαν, κατακρεουργήθηκαν, ψήθηκαν και εμαρτύρησαν με μύριους τρόπους για να μην υποκύψουν στο σιδηρούν κατεστημένο της ειδωλολατρίας και να μην θυσιάσουν στα είδωλα!

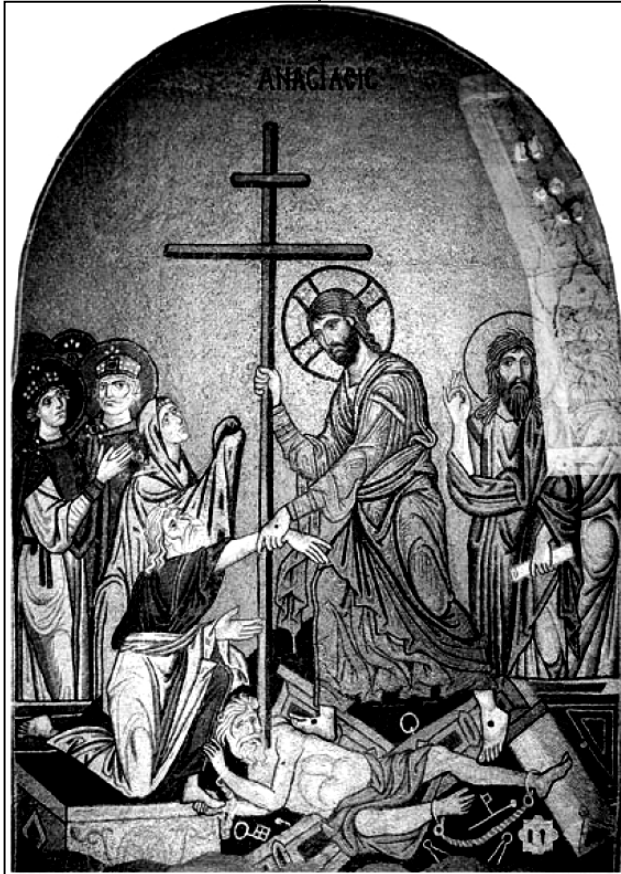
Τριακόσια χρόνια μακροχρόνιου μαρτυρίου, όπου κάθε «αθλητής» αγωνιζόμενος στον στίβο αυτό του θανάτου, υπερβαίνοντας συν Θεώ με θάρρος το **σκάμμα** αυτό της πρόσκαιρης οδύνης διαπεραιώνεται εις την αντίπερα όχθη της λύτρωσης, νικητής!

(Συνέχεια στη σελ. 2)

Αγίου Γρηγορίου του Θεολόγου Λόγος με' (45^{ος}) εις το Πάσχα (απόσπασμα)

«**Α**ν είσαι Σίμων Κυρηναίος, σήκωσε το σταυρό και ακολούθησέ Τον. Αν σταυρωθείς μαζί Του ως ληστής, γνώρισε τον Θεό σαν ευγνώμων δούλος. Αν κι Εκείνος λογιάσθηκε με τους ανόμους για χάρη σου και την αμαρτία σου, γίνε συ έννομος για χάρη Εκείνου. Προσκύνησε αυτόν που κρεμάσθηκε στο σταυρό για σένα, έστω κι αν κρέμεσαι κι εσύ. Κέρδισε κάτι κι απ' την κακία. Αγόρασε τη σωτηρία με το θάνατο. Μπες με τον Ιησού στον Παράδεισο, ώστε να μάθεις από τι έχεις ξεπέσει. Δες τις εκεί ομορφιές. Άσε το ληστή που γογγύζει, να πεθάνει έξω μαζί με τη βλασφημία του. Κι αν είσαι Ιωσήφ ο από Αριμαθαίας, ζήτησε το σώμα απ' το σταυρωτή. Ας γίνει δικό σου αυτό που καθάρισε τον κόσμο. Κι αν είσαι Νικόδημος, ο νυκτερινός θεοσεβής, ενταφίασέ τον με μύρα. Κι αν είσαι κάποια Μαρία, ή η άλλη Μαρία, ή η Σαλώμη, ή η Ιωάννα, δάκρυσε πρωί-πρωί. Δες πρώτη την πέτρα σηκωμένη, ίσως δε και τους αγγέλους κι αυτόν τον ίδιο τον Ιησού. Πες κάτι, άκουσε τη φωνή. Αν ακούσεις «Μη μ' αγγίζεις», στάσου μακριά, σεβάσου το Λόγο, αλλά μη λυπηθείς. Διότι ξέρει σε ποιους θα φανερωθεί πρώτα. Καθιέρωσε την Ανάσταση. Βοήθησε την Εύα, που 'πεσε πρώτη, και πρώτη να χαιρετήσει το Χριστό και να το ανακοινώσει στους μαθητές. Γίνε Πέτρος ή Ιωάννης. Σπεύσε στον τάφο, τρέχοντας μαζί ή προπορευόμενος, συναγωνιζόμενος τον καλό συναγωνισμό. Κι αν σε προλάβει στην ταχύτητα, νίκησε με το ζήλο σου, όχι παρα-

(Συνέχεια στη σελ. 3)

Αρετή και Τόλμη

(Αναδημοσίευση από την 15-ήμερη ορθόδοξη, μορφωτική, κοινωνική εφημερίδα ΕΠΑΛΞΕΙΣ, αρ. φύλ. 627)

Τόλμη, αγαπητοί μας αναγνώστες, **αρετή** και **τόλμη θέλει ή ελευθερία**, μας παραγγέλλει ο εθνικός μας ποιητής Κάλβος. Ο δε έτερος εθνικός μας ποιητής, Διονύσιος Σολωμός, λέγει ότι η ελευθερία είναι «**απ' τα κόκκαλα βγαλμένη των Ελλήνων τα ιερά**». Και ο Χριστός μας μάς προτρέπει: «**Θαρσείτε, ἐγὼ νενίκηκα τὸν κόσμον**», και αλλού «**ἐργάζεσθε, ἕως ἡμέρα ἐστί. ἔρχεται νῦν καὶ οὐδεὶς δύναται ἐργάζεσ-**

θαι». Όλα λοιπόν μας λένε ότι τα μεγάλα έργα, και μάλιστα τα πρωτοποριακά έργα, χρειάζονται **αρετή**, **τόλμη** και **θυσιές**, για να πραγματοποιηθούν. Γι' αυτό, μόνο με **αρετή** και **τόλμη** θα αποτινάξουμε και μεις σήμερα την σκληρή, απάνθρωπη δουλεία, που μας επέβαλαν οι άπιστοι, κερδοσκόποι, άχρηστοι πολιτικοί και τα καταναλωτικά πάθη όλων μας.

Η ιστορία μας, άλλωστε, είναι γεμάτη από **τολμηρές** αποφάσεις και **ριψοκίνδυνες** ενέργειες προσώπων και ομάδων, με τις οποίες και την ελευθερία της πατρίδος μας εξασφάλισαν και **μεγάλα** έργα επετέλεσαν. Ας θυμηθούμε τους **άθλους** του Ηρακλή και

του Θησέα, τον Δούρειο ίππο, του Οδυσσέα, την μάχη του Μαραθώνος, όπου «**τῶν Ἑλλήνων προμαχοῦντες Ἀθηναῖοι χρυσοφόρων Μήδων ἐστόρεσαν δύναμιν**», τα κατορθώματα του Μ. Αλεξάνδρου, τους ηρωικούς αγώνες των Βυζαντινών κατά των βαρβάρων και προ παντός την **τόλμη** και την **αρετή** των προγόνων μας κατά τους εθνικούς αγώνες του 1821, του 1912-13 και του 1940.

Αλλά **τόλμη** είχανε και οι αγωνιστές που προασπίστηκαν την αλήθεια, την πίστη, τη δικαιοσύνη. Ας θυμηθούμε την **αρετή** και την **τόλμη** της Αντιγόνης και του Σωκράτη

(Συνέχεια στη σελ. 2)

Προσανατολισμός για το πραγματικό Ρωμαίικο

(Συνέχεια από τη σελ. 1)

Αυτή εννοούμε ως βραχυπρόθεσμη λύτρωση που δίνει ο Αθλοθέτης Χριστός στους έχοντας την πίστη και την τόλμη να τον τιμήσουν με την ζωή τους διωκόμενο μέχρι θανάτου.

Μακροπρόθεσμη λύτρωση ανέτειλε με την κατάπαυση των διωγμών υπό του Μεγάλου Κωνσταντίνου που διά του Σημείου του Σταυρού έβαλε τέρμα στα ανθρωποσφαγεία του κόσμου τούτου, ανακουφίζοντας την ανθρωπότητα από τους σατανικούς κατασπαραγμούς της ειδωλολατρικής μοχθηρίας.

Το στρατιωτικό αυτό έργο του Χριστιανού Αυτοκράτορος Κωνσταντίνου, που κατετρόπωσε τους αντιπάλους του, ενισχυθείς υπό του Σημείου του Σταυρού, δεν το είδαν οι πνευματικοί ηγέτες των πιστών και ειρηνόφιλων ανθρώπων με αμφίβολο μάτι, επειδή δεν συμβιβαζόταν με τις ειρηνόφιλες τους διαθέσεις και την ψυχική τους νηφαλιότητα. Αλλά ύστερα από το φοβερό σφαγείο των Χριστιανών μαρτύρων, στο οποίο είχε μετατρέψει τον κόσμο η ειδωλολατρική οικουμένη, εκτιμήθηκε η πολεμική παρέμβαση του Μ. Κωνσταντίνου σαν Δικαιοσύνη Θεού, που εξασφάλισε στην Χριστιανοσύνη υπερχιλιετή ειρηνικό βίο, κατά ανθρώπινο δυνατό, μέσω της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας.

Δεν ήταν μικρή, δηλαδή, η **Παράκληση** που ακολούθησε την οδυνηρή περίοδο των πολυχρόνιων διωγμών που υπέστησαν οι μάρτυρες της Δικαιοσύνης. Μεγάλο το διάστημα της ανακούφισης που εξασφάλισε στον άνθρωπο η Βυζαντινή περίοδος με την ουράνια σφραγίδα του «**ἐν τούτῳ νίκα**».

Στη συνέχεια χάσαμε την ελευθερία μας υπαιτιότητά μας και δουλεύσαμε σαν σκλάβοι στην Τουρκία 400 ανελέητα χρόνια! Ποιοι μπορούμε να εκτιμήσουμε την σκληρότητα του αγώνα που έπρεπε να γίνει και το αίμα που ήταν ανάγκη να χυθεί, για να μας χαμογελάσει και πάλι η ελευθερία;

Και πάλι όταν πήρανε τα όπλα οι Έλληνες για τον ξεσηκωμό, δεν τους είδαν με αμφίβολο μάτι οι πνευματικότεροι ηγέτες και ιερωμένοι, ανακαλώντας τους εις την ειρηνικήν χριστιανικήν τους **νηφαλιότητα**, την αποξενωμένη από την ταραχή του αγώνος και τους θορύβους των **φονικών** όπλων. Όχι λίγοι ρασοφόροι ζώσθηκαν τ' άρματα και επολέμησαν παραδειγματικά στο πλευρό των επαναστατών και συνετέλεσαν με την θυσία των αποφασιστικά στο αίσιον πέρας του

Αρετή και Τόλμη

(Συνέχεια από τη σελ. 1)

στην αρχαιότητα, των πρώτων χριστιανών και μάλιστα των Μυροφόρων, ανδρών και γυναικών, των μαρτύρων της πίστωσης, των προασπιστών της επιστημονικής αλήθειας, ιδιαίτερα κατά τα χρόνια του δυτικού Μεσαίωνα, και των διδασκάλων του Γένους και μάλιστα του Πατροκοσμά. Επίσης τόλμη είχαν και οι αγωνιστές για την κοινωνική δικαιοσύνη και την πρόοδο. Όλοι αυτοί που

αγώνα (Παπαφλέσσας, καλόγεροι του Μ. Σηπλαιίου κ.α.).

Παρόλο που ο αγώνας αυτός της εθνεγερσίας του '21 ήταν σκληρότατος και ηρωϊκότατος εν τούτοις το τέλος του και η νικηφόρος λήξη του δεν υπήρξε και τόσο ομαλή και πανηγυρική, λόγω της ευρωπαϊκής παρεμβολής και της περισπούδαστης ευροκηδεμονίας. Αυτές μουντζούρωσαν το γαλάζιο χρώμα της ελληνικής ζωντάνιας με σκοτεινά αποτυπώματα που γεννοβόλησαν την μαυρίλα που γίνηκε ρεύμα και χείμαρρος και κινδυνεύουμε να μας πνίξει σήμερα.

Δίκη Κολοκοτρώνη, ταπεινωτικός αφοπλισμός των αγωνιστών υπό των Βαυαρών, με το εξευτελιστικό σύνθημα «και τώρα σπίτια σας»!!! Δάκρυα πίκρας έπνιξαν τους πολεμιστές και αυτά μας πνίγουν μέχρι σήμερα!

Δικοί μας εξωμότες, ουκ ολίγοι, παρεσύρθησαν από το ρεύμα του αλαζονικού εισερχόμενου φαμφαρονισμού και σχημάτισαν τα νέφη του **ψευδορωμαίικου** που προφήτευσε ο Άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός και συνέστησε να μην το πιστέψουμε. Εμείς όμως οι **αγαθοεγγνώμονες** το πιστέψαμε και το παραχαϊδέψαμε, μέχρι που γέννησε οχιές και σμέρνες κι ακόμα περιμένουμε εξ ακανθών να συλλέξουμε σταφυλήν και από τριβόλων σύκα (Ματθ. ζ' 16).

Πραγματικά μοιάζουμε να χάσαμε πολύ γρήγορα τους καρπούς της απελευθέρωσης που μας χάρισε ο αγώνας του '21. Δεν μπορεί τόσο αίμα να χύθηκε επί ματαιώ. Κάπου σπαταλήσαμε το χάρισμα απερίσκεπτα λογαριάζοντας το αίμα σαν νεράκι. Τώρα που βλέπουμε να ματώνει και να ταπεινώνεται η καρδιά μας εξευτελιστικά, ας συνέλθουμε, δεν χάθηκε το παν. Μπορούμε να ανορθώσουμε το αληθινό Ρωμαίικο. Βρισκόμαστε ακόμα μέσα στο πλαίσιο της από Θεού παρηγορίας που δίνει την πίστη στους επί 400 χρόνια σκλάβους Έλληνες στους Τούρκους, λέγοντάς τους, «μετά θα έλθει το πραγματικό Ρωμαίικο». Ας γυμνώσουμε τα μπράτσα μας να το οικοδομήσουμε.

Δεν θα μείνει απραγματοποίητος και αυτός ο λόγος του Αγίου των Σκλάβων.

Γ. Σ. Γκεζερλής

αγωνίστηκαν είτε για την ελευθερία είτε για την δικαιοσύνη είτε για την πίστη, διέθεταν μεγάλη αρετή και τόλμη, γι' αυτό και μεγαλούργησαν.

Είναι ανάγκη, όμως, να τονίσουμε ότι η τόλμη πρέπει να συνοδεύεται από την αρετή, για να είναι ωφέλιμη και δημιουργική, γιατί αλλιώς καταντάει από θάρρος θράσος και γίνεται επικίνδυνη. Όλοι, άλλωστε, οι σφαγείς της ανθρωπότητας, οι εκμεταλλευτές και οι δυνάστες τόλμη είχαν και έχουν. Αρετή δεν είχαν και ούτε έχουν. Γι' αυτό και τα έργα των ήσαν και είναι καταστρεπτικά. Και ο Μουσολίνι και ο Χίτλερ και ο Στάλιν και όλοι οι άλλοι δυνάστες και θέληση είχαν και τόλμη και αποφασιστικότητα, αλλά μή έχοντες σύνεση και αρετή, σκόρπισαν την καταστροφή στον πλανήτη μας.

Τονίζουμε την ανάγκη συνυπάρξεως αρετής και τόλμης, γιατί στις μέρες μας παρουσιάζεται το εξής τραγικό φαινόμενο. Όσοι έχουν αρετή, πνευματικότητα, ηθική ζωή, καλοσύνη, δεν έχουν τόλμη, ούτε καν όρεξη να ασχοληθούν με τα κοινά θέματα και με ευρύτερους αγώνες, αφήνοντας τα όργανα των ξένων αποφάσεων να ρυθμίζουν την πολιτική και οικονομική ζωή του τόπου. Απ' την άλλη μεριά όσοι έχουν τόλμη και μάλιστα μεγάλη τόλμη, δεν διαθέτουν πνευματική ζωή, αρετή και συνεργατικότητα, γιατί δρουν ως άτομα, επομένως υποπίπτοντες σε λάθη γίνονται ατελέσφοροι και κάποτε βλαβεροί.

Άρα για να αποτινάξω με το ζυγό της οικονομικής δουλείας και της προσωπικής καταστροφής, χρειάζεται να αποκτήσωμε όλοι τόλμη μαζί με αρετή, για να είναι και οι αγώνες μας σωστοί και τα αποτελέσματα σε όλους ωφέλιμα. Τονίζουμε δε ότι πρέπει να αποκτήσουμε όλοι αρετή και τόλμη, γιατί εάν περιμένουμε μόνο από τους πολιτικούς, και μάλιστα από τους σημερινούς, να έχουν αρετή και τόλμη, τότε θα περιμένουμε πολύ να δούμε άσπρη μέρα. Ενώ, εάν αγωνιστούμε να αποκτήσουμε όλοι αρετή και τόλμη, να δημιουργήσωμε τοπικές συνεργατικές ομάδες, τότε και την μεταξύ μας αλληλοβοήθεια θα πετύχωμε και στην καλλιέργεια νέων εναρέτων και τολμηρών πολιτικών θα συμβάλλομε.

Εμπρός, λοιπόν, αγαπητοί μας αναγνώστες. Ας αγωνιστούμε όλοι να αποκτήσωμε αρετή και τόλμη και ας εργαστούμε ενωμένοι για το καλό του τόπου, των οικογενειών μας και των παιδιών μας. Το παράδειγμα των Μυροφόρων και των άλλων αγωνιστών της πίστωσης και της πατρίδος ας είναι οδηγός μας. Έτσι και μόνο έτσι, θα 'ρθει η ποθητή λευτεριά, η αγαπητική ζωή, η πρόοδος και γενικώς η καθολική ανάσταση.

Βασ. Τσούπρας
Θεολόγος-Κοινωνιολόγος

Υπεύθυνος ύλης φυλλαδίου

Γεώργιος Σ. Γκεζερλής

Διεύθ: Σκρα 2 Μαρούσι, Τ.Κ.: 15124,

Τηλ: 210 6195766, gbelis@di.uoa.gr

Στείλτε μας το email σας, για να σας αποστέλλεται το φυλλάδιο ηλεκτρονικά.

Το φυλλάδιο φιλοξενείται στην ιστοσελίδα www.pigizois.gr

Στο κοφίνι δε χωράει, στο καλάθι περισσεύει

Όπως είναι γνωστό, η λαϊκή σοφία έχει αποκρυσταλλώσει τα εμπειρικά της συμπεράσματα απ' τη ζωή σε παροιμίες που αποτελούν σίγουρους κανόνες διδασκαλίας, και φωτεινές πηγές φιλοσοφίας. «Στο κοφίνι δε χωράει στο καλάθι περισσεύει», είναι η παροιμία που μπορούμε να μεταχειριστούμε στα παρακάτω, τα οποία θα χρειαστεί να ερμηνεύσουμε και να διασαφηνίσουμε.

Πρόβλημα μεγάλο έχει η σημερινή κοινωνία της χώρας μας, το οποίο έχουμε πολλές φορές εκθέσει και θα προσπαθήσουμε για μια φορά ακόμη να περιγράψουμε, και όχι μόνο.

Τόσο μεγάλο πλήθος Ελλήνων (δέκα εκατομμύρια), υποταγμένο και κατευθυνόμενο από τις βλοσυρές μούρες της Τρόικας, δεν βρίσκει λύση να αποτινάξει τον ζυγό της τοκογλυφίας, που εν μέσω του «σουπερπολιτιστικού» 21^{ου} αιώνα, ταλανίζει μέχρι απόγνωσης μεγάλο αριθμό συμπατριωτών μας, καθώς και όλους μας, συνεργαζόμενο με τους εντόπιους «καλοθελητές» της χώρας μας.

Οι ιστορικοί αυτοί χρόνοι που ζούμε στο «σήμερα», γεμίζουν ντροπή το είναι μας και περιστρέφοντας το βλέμμα μας αναζητώντας διέξοδο, δεν βρίσκουμε, για το λόγο ότι οι αρμόδιοι μας δεν έχουν φωνή! Τους έχει καταλάβει το «πνεύμα το άλαλον και κωφόν» και δεν συγκινούνται βλέποντας τον εμπειρόντα εις τους ληστές να καταταρνανεύεται και αναξιοπρεπώς να ταπεινώνεται σαν Έλληνας, γινόμενος περίγελος των άλλων λαών!

Και ο πρώτος αρμόδιος στο να επιβάλει την τάξη εις την κοινωνία, καταρτισμένος και εξειδικευμένος εις το έργο της συμβουλής, αλλά και του ελέγχου κα της αντίστασης, βλέποντας το φοβερό ληστρικό έργο των παρανόμων και το ληστεμένο θύμα τους που αιμορραγεί, αντιπαρέρχεται τη σκηνή της οδύνης! Δεν διαμαρτύρεται δεν φωνάζει δεν ελέγχει δεν πράττει τα δέοντα για να γλιτώσει τα θύματα που διαρκώς αυξάνουν από τα παγερά μούτρα της τοκογλυφίας, καθώς και τα κατεψυγμένα λόγια της «πατρικής» στοργής που θαυμάζουν την λαϊκή θυσία!!!

Εξοργιστικός ο «θαυμασμός» της υποτιθέμενης λαϊκής υπομονής που σταμπάρεται με το ζόρι, για να δείξει πως οι τυραννοί ανεχονται την αισχρή τυραννία οικεία βουλήσει!

Και δεύτερο αρμόδιο πρόσωπο, όπως και το πρώτο, κατάλληλο να εκτιμήσει την ληστρική επίθεση και να νοιαστεί για το θύμα της, το αντιπαρέρχεται επίσης και σβήνουν ανεπιστρεπτή τα βήματά του στο βάθος του δρόμου εγκαταλείποντας ημιθανή τον φορολογούμενο, τον συνταξιολογούμενο, τον υπενομιμικός καταταλαπιωρούμενο, τον εμπαιζόμενο και με παιδαριώδη ψεύδη πατόκορφα λουόμενο, τον άνθρωπο που, αν όχι τώρα, στο παρελθόν έχει πολλά προσφέρει, του ανταποδίδεται απ' τους

αναδιάρθρωτους η μοίρα που ΣΥΜΦΕΡΕΙ!

Τώρα, ησυχία επικρατεί στον δρόμο από Ιερουσαλήμ προς Ιεριχώ και σιωπή ακολουθεί, τα ελπιδοφόρα βήματα των δύο προσώπων που αντιπαρήλθαν τα βογγητά του εμπειρόντος εις τους ληστές! Ησυχία και σιωπή απόγνωσης για τον πάσχοντα άνθρωπο που θα πρέπει να υπομείνει με καρτερία την ΜΟΙΡΑ του, μια και οι προσπεράσαντες αυτόν είχαν ανώτερα καθήκοντα, υπηρετόντες τον παντεπόπτην Θεόν που τους είχε επιφορτισμένους με πνευματικές αρμοδιότητες, μακρισμένους από τα γήινα και κοσμικά!

Ησυχία τώρα! Σιωπή στους δρόμους και τους παραδρόμους. Ησυχία γενικευμένη και στις αξιοπρεπείς συνειδήσεις των νομιμοφρόνων ατόμων που είναι πάντα πρόθυμοι να εγερθούν, εφόσον όμως ο ηγέτης τους δώσει το σύνθημα να μιλήσουν, να πράξουν, να ελέγξουν, διότι «καιρός του σιγάν και καιρός του λαλείν»! Μέχρι τότε θα διατηρείται ο κανόνας της **νηφαλιότητας** και της **σιγής**, χωρίς να μεταβάλλεται η πνευματική πειθαρχία...

Όμως αρκετά τράβηξε αυτή η καθεστωτική σιγή, και ξαφνικά ακούγεται φωνή Σαμαρείτη, ειρηνικού επαναστάτη, που βάζει λάδι και κρασί στις πληγές των εν ψυχρώ ληστευμένων και καλεί σε αφύπνιση το περιβάλλον που ρέγγει τον ύπνο του δικαίου...

Δεν είναι το πρόσωπο το εντεταλμένο και αρμόδιο να κάνει αυτή τη δουλειά, όπως οι αντιπαρελθόντες τα θύματα της ωμής βίας, και επιπλέον είναι αλλόφυλος, Σαμαρείτης, και όπως είναι γνωστό «ου συγχρώνται Ιουδαίοι Σαμαρείταις». Αυτό καθησυχάζει τους αφυπνιζόμενους που γυρίζουν πλευρό και ξανακοιμούνται!

Ευχόμεθα, όνειρα γλυκά, στους Ιουδαίους της νεώτερης εποχής, πλην όμως τους πληροφορούμε ότι η αρμοδιότητα της τιμής και της επαγρύπνησης δωρίζεται κάποια ώρα «έθνει ποιούντι τούς καρπούς αὐτῆς» (Ματθ. κ' 44). Είναι τόσο εμφανής και μεγάλη η δυστυχία που σπέρνεται σ' αυτόν τον τόπο και τόσο ψυχρή και αδιάφορη η αντιμετώπισή της παρά των υπευθύνων και εντεταλμένων προσώπων, που είναι αρμόδια να κινητοποιηθούν και να κινητοποιήσουν, που κατανοούν αυτή τη **σιγή εγκληματική!** Τέτοια που και οι σύγχρονοι εχθροί της χώρας μας θα παρατηρούν με απορία και θα θαυμάζουν υπομειδιώντας...

Αυτές οι τερατώδεις σημερινές καταπιεστικές εξελίξεις που συνθλίβουν τον άνθρωπο, δεν μπορούν να χωρέσουν στις ευρύχωρες συνειδήσεις που είναι προορισμένες να εκφράσουν δριμύτατη κριτική. Γίνονται με ευχέρεια αντιληπτές απ' τους μικρούς, προς τους οποίους δεν σκύβει λίγο κανείς, για να τις ακροασθεί και να πληροφορηθεί!

«Τα μαρὰ του κόσμου εξελέξατο ο Θεός, ίνα καταισχύνην τα ισχυρά και τα αγενή και τα μη όντα ίνα τα όντα καταργήσει» (Α' Κορ. α' 27).

Φωνή ηχηρή περιμένουμε ν' ακούσουμε σήμερα στη χώρα μας και ας μην χάνουμε τον καιρό μας προσπαθώντας ν' αφουγ-

Αγίου Γρηγορίου του Θεολόγου

(Συνέχεια από τη σελ. 1)

σκύβοντας στο μνημείο, αλλά μπαίνουντας μέσα. Κι αν σαν Θωμάς χωρισθείς απ' τους συγκεντρωμένους μαθητές, στους οποίους εμφανίζεται ο Χριστός, όταν τον δεις, μην απιστήσεις. Κι αν απιστήσεις, πίστεψε σ' αυτούς που στο λένε. Κι αν ούτε και σ' αυτούς πιστέψεις, δείξε εμπιστοσύνη στα σημάδια των καρφιών. Αν κατεβαίνει στον Άδη, κατέβα μαζί Του. Γνώρισε και τα εκεί μυστήρια του Χριστού, ποιο είναι το σχέδιο της διπλής καταβάσεως, ποιος είναι ο λόγος της: απλώς σώζει τους πάντες με την εμφάνισή Του, ή κι εκεί ακόμα αυτούς που τον πιστεύουν;

Τώρα δε, είμαστε αναγκασμένοι ν' ανακεφαλαιώσουμε τον λόγο ως εξής: Δημιουργηθήκαμε, για να ευεργετηθούμε. Ευεργετηθήκαμε, επειδή δημιουργηθήκαμε. Μας δόθηκε ο Παράδεισος, για να ευτυχίσουμε. Λάβαμε εντολή, για να ευδοκιμήσουμε με τη διαφύλαξή της, όχι γιατί ο Θεός αγνοούσε αυτό που θα γινόταν, αλλά γιατί νομοθετούσε το αυτεξούσιο. Απατηθήκαμε, γιατί μας φθόνησαν. Ξεπέσαμε, γιατί παραβήκαμε την εντολή. Είμαστε αναγκασμένοι σε νηστεία, γιατί δε νηστεύσαμε, καθώς εξουσιαστήκαμε απ' το δένδρο της γνώσης. Γιατί ήταν παλιά η εντολή και σύγχρονη με μας, σαν κάποια διαπαιδαγώγηση της ψυχής και σωφρονισμό απ' τις απολαύσεις. Την ελάβαμε εύλογα, για να απολαύσουμε με την τήρησή της αυτό που χάσαμε με τη μη διαφύλαξή της. Χρειαστήκαμε Θεό που σαρκώθηκε και πέθανε, για να ζήσουμε. Νεκρωθήκαμε μαζί Του, για να καθαρισθούμε. Αναστηθήκαμε μαζί Του, επειδή μαζί Του και νεκρωθήκαμε. Συνδοξασθήκαμε, επειδή συναναστηθήκαμε.

Είναι πολλά μεν λοιπόν τα θαύματα της τότε εποχής: Θεός που σταυρώνεται, ήλιος που σκοτίζεται και πάλι ανατέλλει (γιατί έπρεπε και τα κτίσματα να συμπάσχουν με τον Κτίστη). Καταπέτασμα που σχίζεται, αίμα και νερό που χύνεται απ' την πλευρά (το μεν αίμα, γιατί ήταν άνθρωπος, το δε νερό γιατί ήταν πάνω απ' τον άνθρωπο). Γη, που σείεται, πέτρες που σχίζονται για χάρη

(Συνέχεια στη σελ. 4)

κρασθούμε μήπως βγάζουν φωνή τα ψάρια. Αρκετά υπομείναμε τους «αντιπαρελθόντες τον εμπειρόντα εις τους ληστές». Είναι ανάγκη οι όντες προβληματισμένοι και θιγόμενοι ενδόμυχα Έλληνες, να ενώσουμε τις φωνές μας με τους Καλούς Σαμαρείτες, τους «άσχετους», που τους επιστρατεύει η συνειδήσή τους την δεδομένη ώρα της μεγάλης ανάγκης και του χρέους της αξιοπρέπειας. Κι αν δεν χωρέσουμε στο κοφίνι, στο καλάθι θα περισσεύσουμε.

Γ. Σ. Γ.

Μέγα θέμα - Όλα τα παιδιά κάτω των 18 υποχρεωτικά δότες όλων των οργάνων τους; Σφαγείον η Ελλάς;

Περίεργα και δύσκολα πράγματα αναφέρονται στο νέο νομοσχέδιο για τις μεταμοσχεύσεις.

Εν δυνάμει δότες οργάνων για να χρησιμοποιηθούν σε μεταμόσχευση, θα είμαστε στο εξής όλοι, σύμφωνα με τα όσα προβλέπει το νέο προσχέδιο νόμου για τις μεταμοσχεύσεις, που δόθηκε στη δημοσιότητα.

Μόνο όσοι θα έχουν εκφράσει την αντίθεσή τους, όσο ζουν, με δήλωση στον Εθνικό Οργανισμό Μεταμοσχεύσεων, δεν θα είναι εν δυνάμει δότες.

Συγκεκριμένα το προσχέδιο νόμου αναφέρει ότι η αφαίρεση ενός ή περισσότερων οργάνων από ενήλικο, θανόν πρόσωπο, πραγματοποιείται εφόσον δεν είχε εκφράσει την αντίθεσή του.

Όπως αναφέρεται στο προσχέδιο, **κάθε πολίτης που έχει ενηλικιωθεί, μπορεί να δηλώνει την αντίθεσή του στην αφαίρεση οργάνων του μετά θάνατον, σε ειδικό αρχείο που θα τηρείται στον ΕΟΜ.** Η σχετική δήλωσή του θα πρέπει να φέρει βεβαιωμένο το γνήσιο της υπογραφής.

Αυτό όμως βάζει σε ενέργεια και τις απαραίτητες διαδικασίες για να εφαρμοστεί, αλλιώς δεν έχει νόημα να ψηφιστεί.

Όλα δηλαδή τα παιδιά κάτω των 18 θα είναι αναγκαστικά δότες οργάνων, αφού δεν μπορούν να αρνηθούν πριν ενηλικιωθούν;

Πρέπει με σαφήνεια να διευκρινιστεί τι θα γίνει με τους ανηλίκους. Ποιός θα μιλάει για αυτούς;

Αυτό θα σήμαινε ότι το κάθε μωρό που γεννιέται θα πρέπει να δίνει δείγμα DNA που θα περιλαμβάνεται στον ιατρικό φάκελο που θα το συνοδεύει μέσω της κάρτας του πολίτη σε όλη του τη ζωή. Έτσι, αν σκοτωθεί ή πεθάνει άτομο κάτω των 18, το σώμα του θα πρέπει να **παραδίδεται στις "αρμόδιες αρχές", όπου και θα αφαιρούνται τα όργανά του και θα μπαίνουν σε κατάψυξη.**

Θα χρησιμοποιούνται όλα τα όργανα στην Ελλάδα; ή θα κατάρχονται από το ΔΝΤ σαν περιουσία του ελληνικού κράτους;

Αφού όλα τα ανήλικα παιδιά θα θεωρούνται δότες και τα στοιχεία τους αναγκαστικά θα υπάρχουν σε κάποιο αρχείο, ποιός εξασφαλίζει το ότι κάποιοι κύκλοι δεν θα σκοτώνουν, για να πάρουν αυτοδικαίως τα όργανα των ανυπεράσπιστων απέναντι στο νόμο παιδιών; **Είναι ανθρώπινο και λογικό**

Σίγουρα θα βολεντούμε και θα ανακουφιστούμε...

Όσο και αν σφίγγει το λουρί κι ο ΔΟΥΝΟΥ ΤΟΥ οργώνει ο ζήλος μέσα απ' τη Βουλή τα πάντα διορθώνει.

Κραυγάσαμε, φωνάξαμε για το κατάντημά μας κι αμέσως ανταπόκριση βρήκε το αίτημά μας.

Άδικα βομβαρδίσαμε τους εργατοπατέρες με λογισμούς πικρόχολους κατάρτες και φοβέρες.

Φρουτάκια αποφάσισαν να φέρουν στη ζωή μας να ξαναβρεί την άνοιξη η καλοπέρασή μας.

Ανακουφίστηκε ο πτωχός χαρήκαν τα παιδιά του ελύθηκε το πρόβλημα που 'σφιγγε την καρδιά του.

Όσο κουρεύουν τους μισθούς κόβουνε τις συντάξεις φρουτοσαλάτες θα 'χουμε να τρώμε πρότης τάξης.

Το κερασάκι έλειπε απ' τη γιορτή της κρίσης ρίζε και άλλο τάλιρο και σφίζου να κερδίσεις!

ο Παράλογος

να θέλει κάποιος να βοηθήσει τον συνάνθρωπό του με δωρεά οργάνων, το υποχρεωτικό και το χουντικό και το «είσαι εξάρτημα της μηχανής κι ο γιος σου το ανταλλακτικό» όμως είναι κάτι το σιχαμερό.

Ανταλλακτικά λοιπόν όλοι οι Έλληνες;

Στο προσχέδιο προβλέπονται αυστηρότατες ποινές για όσους με τη δική τους συναίνεση δίνουν όργανά τους προς μεταμόσχευση και πολύ αυστηρές ρυθμίσεις του, προβλέπουν ακόμη και φυλάκιση δέκα ετών και πρόστιμο 290.000 ευρώ για οργανωμένες ομάδες που συμμετέχουν στη διακίνηση και εμπορία οργάνων.

Επίσης, το νέο προσχέδιο αφήνει ανοικτό το ενδεχόμενο να γίνονται κατά περίπτωση μεταμοσχεύσεις και από ιδιωτικά νοσοκομεία. Η δυνατότητα για χειρουργική αφαίρεση οργάνων ή μεταμόσχευση δίνεται πλέον σε νοσηλευτικά ιδρύματα – νομικά πρόσωπα ιδιωτικού και δημοσίου δικαίου κοινωφελούς και μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα αλλά και ιδιωτικές κλινικές.

Συμπέρασμα από τα πρώτα που καταλάβαμε.

Θα δημιουργηθεί μία τεράστια τράπεζα οργάνων και βλαστοκυττάρων που θα θεωρείται περιουσία του δημο-

Αγίου Γρηγορίου του Θεολόγου

(Συνέχεια από τη σελ. 3)

της πέτρας (που είναι ο Χριστός), νεκροί που ανασταίνονται, ως επιβεβαίωση της τελευταίας και κοινής αναστάσεως. Τα σημεία δε στον τάφο, τα μετά τον τάφο, ποιος θα μπορούσε επάξια να τα υμνήσει; Τίποτε άλλωστε δεν υπάρχει σαν το θαύμα της σωτηρίας μου: λίγες σταγόνες αίματος αναπλάθουν τον κόσμο όλο και γίνονται σαν χυμός γάλακτος για όλους τους ανθρώπους, που συνδέουν και συνάγουν εμάς σε μία ενότητα.

Αλλ' ώ Πάσχα, το μέγα και ιερό, που καθαρίζεις τον κόσμο όλο! Γιατί θα σου μιλήσω σαν κάτι έμψυχο. Ω Λόγε Θεού και φώς και ζωή και σοφία και δύναμη! Γιατί χαίρομαι μ' όλα σου τα ονόματα! Ω γέννημα κι ορμή και σφραγίδα του μεγάλου νου! Ω Λόγε που νοεΐσαι κι άνθρωπε που φαίνεσαι, ο οποίος φέρεις τα πάντα προσδεδεμένα στο λόγο της δυνάμεώς σου! Τώρα μεν ας δεχθείς το λόγο αυτό, όχι ως απαρχή, αλλ' ως συμπλήρωση ίσως της δικής μας καρποφορίας, ευχαριστία το ίδιο κι ικεσία, για να μην κακοπάθουμε εμείς τίποτε περισσότερο πέρα απ τους αναγκαίους κόπους κι ιερούς πόνους για τις εντολές σου, με τους οποίους ζήσαμε μέχρι τώρα. Κι ας σταματήσεις την εναντίον μας τυραννία του σώματος (βλέπεις, Κύριε, πόσο μεγάλη είναι και πόσο μας λυγίζει), ή την κρίση σου, αν θέλαμε να καθαρισθούμε από σένα. Αν δε τερματίσουμε άξια με τον πόθο μας και γίνουμε δεκτοί στις ουράνιες σκηνές, αμέσως κι εδώ θα σου σφύρουμε θυσίες δεκτές στο άγιο σου θυσιαστήριο. Πατέρα και Λόγε και Πνεύμα άγιο. Γιατί σε σένα αρμόζει κάθε δόξα, τιμή και εξουσία στους αιώνες των αιώνων. Αμήν».

(Μετάφραση: Πρωτοπρεσβύτερος Γεώργιος Δορμπαράκης, εκ του βιβλίου: «Μιλάει ο Γρηγόριος Θεολόγος», Εκδόσεις Αποστολικής Διακονίας της Εκκλησίας της Ελλάδος, Αθήνα 1991).

σίου.

Σύμφωνα με το μνημόνιο το ΔΝΤ μπορεί να κατάσχει την δημόσια περιουσία, ή η δημόσια περιουσία μπορεί να εκποιηθεί για να πληρωθεί το δημοσιο χρέος.

Θα μπορούν δηλαδή να πάρουν, νεφρά, ήπαρ, πάγκρεας, πνευμόνια, καρδιά, επινεφρίδια, όλα δηλαδή τα όργανα, οστά, μυελό των οστών, μάτια, δέρμα κτλ.

ΣΦΑΓΕΙΟΝ Η ΕΛΛΑΣ;

Θέλουμε να δούμε τις αντιδράσεις όλων αυτών που ασχολούνται με τα ανθρώπινα δικαιώματα. Ίδωμεν!

Από το διαδίκτυο